

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Ігор СИНЕНКО, 1978 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2008 році Придніпровську державну академію будівництва та архітектури за спеціальністю «Економіка підприємства», аспірант Уманського національного університету Міністерства освіти і науки України, м. Умань, виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Уманського національного університету Міністерства освіти і науки України, м. Умань, від 01 травня 2026 року № 01-05/39, у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради – Сергія СОКОЛЮКА, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри підприємницьких та соціальних технологій, Уманський національний університет;

Рецензентів – Олени ПРОКОПЧУК, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Уманський національний університет;

Юлії УЛЯНИЧ, кандидата економічних наук, доцента, доцента кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Уманський національний університет;

Офіційних опонентів – Олени ГУДЗЬ, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри фінансових ринків та технологій, Державний податковий університет;

Юлії РАДЗИХОВСЬКОЇ, кандидата економічних наук, доцента, доцента кафедри підприємництва і маркетингу, Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького.

на засіданні 19 червня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 07 Управління та адміністрування Ігорю СИНЕНКУ на підставі публічного захисту дисертації «Розвиток інформаційно-комунікаційної інфраструктури аграрних підприємств в умовах переходу до цифрової економіки» за спеціальністю 076 Підприємництво, торгівля та біржова діяльність.

Дисертацію виконано в Уманському національному університеті Міністерства освіти і науки України, м. Умань.

Науковий керівник – Юлія НЕСТЕРЧУК, доктор економічних наук, професор, Уманський національний університет, професор кафедри підприємницьких та соціальних технологій.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Дисертація відповідає вимогам п. 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу

вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою КМУ від 12.01.2022 № 44 (зі змінами).

Здобувач має 21 наукову публікацію за темою дисертації, з них 4 – статті у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України, 1 розділ у зарубіжній колективній монографії, 1 розділ у вітчизняній колективній монографії, 15 – тези доповідей наукових конференцій.

Наукові публікації, зараховані за темою дисертації, відповідають вимогам пунктів 8, 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою КМУ від 12.01.2022 № 44 (зі змінами):

1. Нестерчук Ю.О., Синенко І.М. Особливості розвитку ринку інформаційно-комунікаційних технологій. *Збірник наукових праць Уманського національного університету садівництва*. 2023. Вип. 102. Ч. 2. С. 92-100. DOI: 10.32782/2415-8240-2023-102-2-92-100. (0,44 ум. др. арк., особистий внесок автора становить 0,39 ум. др. арк. і полягає в дослідженні інформаційно-комунікаційного ринку України, частки інформаційно-технологічної галузі у ВВП, кількості спеціалістів у інформаційно-технологічній галузі, експорту послуг інформаційно-технологічної галузі).

2. Синенко І.М. Інноваційні технології, що підвищують ефективність аграрного сектору економіки. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2025. № 6(36). С. 65-73. DOI: 10.52058/2786-6300-2025-6(36)-65-72. (0,39 ум. др. арк.).

3. Нестерчук Ю.О., Синенко І.М. Цифрові технології як фактор збереження та розвитку аграрного сектору України в умовах воєнного стану. *Збірник наукових праць Уманського національного університету садівництва*. 2025. Вип. 106. Ч. 2. С. 542-549. DOI: 10.32782/2415-8240-2025-106-2-542-549. (0,45 ум. др. арк., особистий внесок автора становить 0,38 ум. др. арк. і полягає у встановленні переваг використання інноваційних цифрових технологій в аграрному секторі).

4. Синенко І.М. Шляхи підвищення фінансової спроможності аграрних підприємств в умовах переходу до цифрової економіки. *Успіхи і досягнення у науці*. 2025. № 11 (21). С. 1389-1398. DOI:10.52058/3041-1254-2025-11(21)-1389-1397. (0,53 ум. др. арк.).

5. Синенко І.М. Цифрова трансформація діяльності підприємств агробізнесу. *Стратегічні пріоритети забезпечення сталого розвитку в контексті світогосподарських трансформацій : колективна монографія*. Рига, 2025. С. 489-493. DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-575-4>. (0,6 ум. др. арк.).

У дискусії взяли участь та висловили зауваження:

Олена ГУДЗЬ, офіційний опонент, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри фінансових ринків та технологій, Державний податковий університет.

Оцінка позитивна, є зауваження:

1. У роботі запропоновано методичний підхід до оцінювання рівня цифровізації аграрних підприємств на основі інтегрального показника, що враховує техніко-технологічні, інфраструктурні та інформаційно-аналітичні

компоненти. Водночас дискусійним є питання щодо універсальності сформованої системи показників, оскільки вона не повною мірою враховує галузеву спеціалізацію аграрних підприємств (рослинництво, тваринництво, переробка тощо), що може впливати на рівень і характер використання цифрових технологій.

2. У дисертації обґрунтовано інтегральний індекс екологічної цифрової трансформації (EDTI), який поєднує показники цифрової зрілості та екологічної ефективності. Разом з тим, вимагає додаткового пояснення вибір екологічних індикаторів та їх вагомість у структурі індексу, оскільки різні аспекти екологічного впливу (викиди, використання ресурсів, відходи) можуть мати різну значущість залежно від типу виробництва.

3. Автором запропоновано класифікувати цифрові технології за функціональними напрямками їх використання в аграрному секторі. Однак дискусійним є питання динамічності цієї класифікації, оскільки швидкий розвиток цифрових рішень (технологій штучного інтелекту, IoT, точного землеробства) може призводити до зміни функціональних меж та появи нових категорій, що потребує більш гнучкого підходу до класифікації.

4. В межах дослідження значна увага приділяється впливу цифровізації на фінансову спроможність підприємств, проте менш детально розкрито ризики цифрової трансформації, зокрема кібербезпекові загрози, залежність від зовнішніх технологічних платформ та потребу у значних інвестиціях. Врахування цих аспектів дозволило б більш комплексно оцінити ефекти цифровізації.

5. Запропоновані стратегічні орієнтири розвитку аграрних підприємств базуються на кластеризації країн за показниками цифровізації, інноваційності та ефективності. Водночас дискусійним є питання можливості прямого перенесення таких підходів на рівень окремих підприємств без урахування специфіки національного інституційного середовища та обмежень доступу до фінансових та технологічних ресурсів.

6. У дисертації обґрунтовано важливу роль державної політики у розвитку цифрової інфраструктури, проте взаємодія між державою та бізнесом у цьому процесі розкрито недостатньо детально. Зокрема, вимагає більш глибокого аналізу механізм державно-приватного партнерства, інструменти стимулювання цифровізації та роль інституційної підтримки, що є важливим для практичної реалізації запропонованих підходів.

Юлія РАДЗИХОВСЬКА, офіційний опонент, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва і маркетингу, Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького.

Оцінка позитивна, є зауваження:

1. У дисертаційній роботі детально опрацьовано теоретичні засади розвитку інформаційно-комунікаційної інфраструктури аграрних підприємств, проте окремі дефініції та категоріальні характеристики подано у досить широкому трактуванні, зокрема, «інформаційно-комунікаційна інфраструктура», «цифрова інфраструктура» та «інформаційно-комунікаційні технології». Це певною мірою ускладнює чітке розмежування їх змісту та функціонального наповнення.

2. Під час дослідження рівня цифровізації аграрних підприємств автором опрацьовано значний обсяг статистичної та аналітичної інформації. Водночас більш детальне висвітлення регіональних відмінностей у розвитку цифрових технологій та інформаційно-комунікаційної інфраструктури в аграрному секторі України сприяло б посиленню аналітичної складової роботи та розширенню практичної значущості отриманих результатів.

3. Запропонована у дисертації класифікація цифрових технологій аграрного сектору є логічно структурованою та дозволяє систематизувати основні напрями цифрової трансформації підприємств. Проте окремі сучасні цифрові рішення, зокрема технології блокчейн, смарт-контракти, а також використання хмарних платформ для управління логістичними процесами та ланцюгами постачання, у роботі висвітлено недостатньо детально. Більш глибокий аналіз зазначених технологій дозволив би посилити прикладний характер дослідження та конкретизувати перспективи їх використання в аграрному секторі України.

4. У роботі значну увагу приділено економічним результатам цифрової трансформації аграрних підприємств, підвищенню ефективності діяльності та фінансової спроможності суб'єктів господарювання. Разом із тим соціальні аспекти цифровізації, зокрема вплив цифрових технологій на трансформацію ринку праці, зміну вимог до професійних компетентностей працівників, розвиток цифрових навичок персоналу та кадрове забезпечення аграрних підприємств, потребують більш ґрунтовного дослідження. Врахування цих аспектів дало б змогу комплексніше оцінити наслідки цифрової трансформації для аграрного сектору.

5. Практичні рекомендації, сформульовані автором, мають наукову та прикладну цінність, однак окремі з них потребують більш детальної конкретизації щодо механізмів фінансового забезпечення впровадження цифрових технологій у діяльність аграрних підприємств. Зокрема, доцільним було б ширше розкрити можливості використання державних програм підтримки цифровізації, грантових інструментів, міжнародної технічної допомоги, механізмів державно-приватного партнерства та інвестиційних програм для модернізації інформаційно-комунікаційної інфраструктури, особливо для малих та середніх аграрних підприємств.

Олена ПРОКОПЧУК, рецензент, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Уманський національний університет.

Оцінка позитивна, є зауваження:

1. У роботі запропоновано розширене трактування інформаційно-комунікаційних технологій як інтегрованої цифрової екосистеми управління підприємством, що є безперечно цікавим і науково обґрунтованим підходом. Водночас дискусійним залишається питання меж такого трактування, оскільки воно фактично охоплює не лише технологічну, а й управлінську та організаційну складові діяльності підприємства. Це викликає необхідність чіткішого розмежування понять «інформаційно-комунікаційні технології», «цифрова інфраструктура» та «система управління підприємством», що дозволило б уникнути їх часткового змістовного накладання.

2. У процесі моделювання впливу цифровізації на фінансові результати використано індекс розвитку електронного урядування як проксі-змінну цифрового середовища. Такий підхід є обґрунтованим у контексті макроекономічного аналізу, однак викликає дискусію щодо його релевантності для оцінювання процесів на рівні окремих підприємств. Доцільним було б доповнити модель показниками, які безпосередньо характеризують рівень цифровізації самих підприємств.

3. Розроблений автором організаційно-економічний механізм підвищення фінансової спроможності аграрних підприємств є логічно обґрунтованим і структурованим. Разом з тим, дискусійним є питання його універсальності для підприємств різного масштабу та рівня технологічного розвитку. Відтак, потребує уточнення можливість його адаптації для малих та середніх аграрних підприємств, які мають обмежені ресурси для впровадження цифрових рішень.

4. Дисертаційна робота містить значний обсяг аналітичних узагальнень та економетричних розрахунків, однак питання репрезентативності використаної емпіричної бази потребує більш детальної характеристики вибірки аграрних підприємств, на основі яких здійснювалися розрахунки, а також обґрунтування її достатності для формування узагальнених висновків.

5. Дисертація відзначається логічною побудовою та послідовністю викладу, проте в першому підрозділі («Економічний зміст та сутнісні характеристики інформаційно-комунікаційної інфраструктури») спостерігається певна перевантаженість теоретичними узагальненнями, що ускладнює сприйняття ключових авторських результатів. Доцільним було б більш чітко структурувати матеріал, зокрема шляхом виокремлення авторських положень та результатів дослідження, що сприяло б підвищенню наукової виразності роботи.

Юлія УЛЯНИЧ, рецензент, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Уманський національний університет.

Оцінка позитивна, є зауваження:

1. У першому підрозділі третього розділу роботи потребує додаткового уточнення питання практичної реалізації запропонованого організаційно-економічного механізму, зокрема в частині його адаптації до підприємств різних розмірів та рівнів цифрової зрілості.

2. У третьому розділі роботи доцільно було б ширше представити емпіричну базу дослідження, зокрема за рахунок розширення вибірки аграрних підприємств або використання динамічних даних для поглиблення аналітичних висновків.

3. Окремі положення, що стосуються оцінювання екологічної ефективності цифровізації, потребують більш детального практичного ілюстрування (наприклад, через кейси або приклади впровадження), що посилює цінність отриманих результатів (підрозділ 2.1 другого розділу дисертаційної роботи).

4. У роботі доцільно було б більш детально розглянути ризики та обмеження впровадження цифрових технологій в аграрних підприємствах, зокрема кібербезпекові, фінансові, організаційні аспекти та розширення потребує аналіз впливу зовнішнього середовища на процеси розвитку інформаційно-комунікаційної інфраструктури аграрних підприємств.

Сергій СОКОЛЮК, голова разової спеціалізованої вченої ради, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри підприємницьких та соціальних технологій, Уманський національний університет.

Оцінка позитивна, без зауважень.

Юлія НЕСТЕРЧУК, науковий керівник, доктор економічних наук, професор, професор кафедри підприємницьких та соціальних технологій, Уманський національний університет.

Оцінка позитивна, без зауважень.

Результати відкритого голосування:

«За» – 5 членів ради;

«Проти» – 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Ігорю СИНЕНКУ ступінь доктора філософії з галузі знань 07 Управління та адміністрування за спеціальністю 076 Підприємництво, торгівля та біржова діяльність.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Сергій СОКОЛЮК